

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

NIET MET MIJ !

Volkse komedie in veertien scènes

door

1880
Manu & Lies Jacobs

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2009
Nr.3024

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk **NIET MET MIJ!** op te voeren moet de naam van auteur **MANU & LIES JACOBS** vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2009/220/48
ISBN 978-90-385-10941

© 2009 Toneelfonds J. Janssens/Manu & Lies Jacobs
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(15 dames – 1 heer)

CARINA TRUYENS

MARIE VLEMINCKX, haar schoondochter

ERIK DE VORST, haar zoon

VERONIQUE DE VORST, haar dochter

MARIE DE BECKER (Marie 2), bewoonster

YVONNE GOETHALS, bewoonster

JEANNE MERTENS, bewoonster

IRIS VLIEGERS, verpleegster

MEVROUW LAUWERS, directrice

VICKY FLEERS, animator

NANCY GOOSSENS, verpleegster-stagiaire

MILANA SMERCOV, poetsvrouw

CHRISTA DE ROOVERE, kinesist

YANA NELISSEN, begeleiding

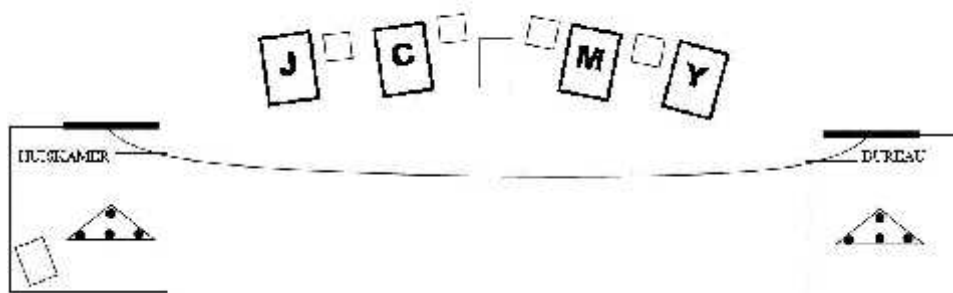
ELLEN DE GRAAF, palliatief hulpverlener

MEVROUW BERGMANS, nieuwe bewoonster

STEM VAN DOLF DE VORST, overleden echtgenoot van Marie Vleminckx

DECOR

RUSTHUIS - 1988

Rechterdeel van het podium: kantoortje, bureau, stoelen, kaften, ...

Midden van het podium: de kamer van de bejaarden: Jeanne-Carina-Marie-Yvonne

Linkerdeel van het podium: een kleine huiskamer, keukentafel, telefoon, zeteltje...

KORTE INHOUD

Carina is een bejaarde vrouw met een moeilijk karakter. Ze doet er altijd alles aan haar zin te krijgen, en die krijgt ze dan meestal ook. Carina woont bij haar zoon (Erik) en schoondochter (Marie). Er is slechts één probleem: Marie en Carina komen absoluut niet overeen. Na de bewuste druppel die de emmer doet overlopen, besluit Marie dat de maat vol is. Willen of niet, Carina zal verhuizen naar een rusthuis! Dit is echter tegen Carina's zin, en dat laat ze niet onopgemerkt... Ze belandt op een kamer met drie andere bejaarden, waarvan één dementerend is en één een nog moeilijker karakter heeft dan Carina. Al snel wordt duidelijk dat er weinig "rust" in de kamer zal heersen. Carina ontmoet vele mensen in het rusthuis, de ene al wat gekker dan de andere... Maar weet Carina wel met wie ze op de kamer ligt?

EERSTE DEEL

Scène 1

Licht: Fade in rusthuis, enkel bed Carina

CARINA : Aah? Bezoek? Welkom in rusthuis “De Zonnebloem”. Welkom in... Een jaar geleden kwam mijn haar omhoog als ik nog maar dacht aan een rusthuis. Als het aan mij had gelegen woonde ik nu nog altijd bij mijn zoon. Maar ja, dat was buiten mijn schoondochter gerekend. Ik moest en zou naar een rusthuis gaan. Niet dat ik te klagen heb hoor. Ik zit hier goed, ik heb alles wat ik nodig heb. Ik heb maar een zuster te roepen of ik krijg hulp. Nu ja, nu heb ik gemakkelijk spreken, maar euhm... dat is niet altijd zo geweest hoor. Mensen lief, wat heb ik afgezien! Ik wilde écht niet verhuizen! Ik dacht altijd dat een rusthuis een opvangcentrum was voor oude mensen die het thuis te bont hadden gemaakt. Een soort van containerpark voor de ouderdom! Maar goed, ik had daar niets in te zeggen. Ik moest weg.

...

Waarom? Wel euhm... Laat ik het zo zeggen, de relatie met mijn schoondochter liep niet altijd even vlotjes.

Licht: Fade out – Fade in huiskamer

CARINA : *(aan de telefoon)* Ja, ja inderdaad *(lacht)*, jaja...

MARIE 1 : Ma, de wok is klaar!

CARINA : Och, dat is Marie maar... Nee, nee dat is niet mijn knappe slimme dochter.

(Marie legt bestek op tafel en blijft luisteren naar haar schoonmoeder)

Dat is die ... Ja ja, de die! Ja, ja die! *(lacht)* Ja, zwijgt stil, ze mag niet weten dat ik u dat verteld heb. Ze heeft “wok” gemaakt! Wok, kent ge geen wok? Ik

noem dat ook wel eens: “luiwijkeneten”. Het komt er op neer dat ge een diepvrieszak koopt en dat in één pot kiepert. Ja, veel stelt dat niet voor hoor, ik zou zelf ook kunnen koken, veel lekkerder trouwens, maar ja, Marie mag toch iets doen hè... Maar bon, ik ga u eens laten, onzen Erik komt subiet thuis. Dag Maria!

MARIE 1 : Moet dat nu écht? Altijd zo vitten op mij?

CARINA : Wat? Ik doe toch niets mis?

MARIE 1 : En dat telefoontje dan? Je zit mij gewoon belachelijk te maken waar ik bij ben!

CARINA : (*onschuldig*) Wat bedoelt ge?

MARIE 1 : Je weet goed genoeg wat ik bedoel! “Onnozele huisvrouw, luiwijkeneten,...” Ik ben niet doof hoor!

CARINA : Marieke, toch. Zo lichtgeraakt? Daarbij, ik zeg toch wat ik wil aan de telefoon! Mag een mens geen ‘prievasie’ hebben?

MARIE 1 : (*lacht*) Je bedoelt privacy zeker?

CARINA : Zeg, het zal gaan hé! Het is niet omdat mijn Frans niet zo goed is, dat ge mij moet uitlezen hè! (*Marie kijkt*) Trouwens, dek die tafel eens wat sneller, subiet komt mijn Erikske thuis en dan zijt ge nog niet klaar! Die jongen werkt tenminste!

(*Marie 1 doet nog juist haar mond open om te antwoorden, wanneer Erik binnenkomt*)

ERIK : (*lakse stem*) Ik ben thuis ...

MARIE 1 : (*stil tegen Carina*) Hier is het laatste woord nog niet over gezegd! (*op gewoon volume tegen Erik*) Dag schat!

(*Carina imiteert Marie*)

ERIK : Kijk eens aan, kijk eens aan... Gezellig hé... M’n huisvrouwetje en m’n moeke vredevol onder één dak... Mooi mooi mooi... (*pijnlijke stilte*) Ja ja... (*wil zijn jas ophangen en draait zich om alsof iemand hem iets vraagt*) Hoe mijn dag

was? Wel, rustig, maar hard gewerkt, hè... (*pijnlijke stilte*) Ho, ik heb vandaag een mop gehoord! Mannen mannen mannen, ik heb wat afgelachen! Hilarisch! Wil je ze horen?

(*stilte, Carina leest verder in haar Story, Marie is bezig met de tafel*)

... Zeg, die ruzie van gisteren, die is toch al bijgelegd hè?

CARINA : Jaja, Rikske.

MARIE 1 : Dat was snel opgelost. Uiteindelijk, je hebt gelijk hè! Ik moet helemaal niet zo kwaad worden als Carina alleen maar zegt dat ze vindt dat ik me lelijk kleed en dat ik niet goed kan kuisen en dat ik als een boerin aan tafel zit! (*duidelijk nog kwaad*) En het feit dat ze al dagen aan een stuk blijft doordrammen over het feit dat ik een huisvrouw ben is helemaal geen reden om pijnlijk van te worden!

ERIK : Ik wist wel dat je zou bijdraaien, schatje.

MARIE 1 : (*droog*) De wok is klaar.

ERIK : Weeral wok?

(*Marie werpt boze blik, Carina lacht*)

Daar heb ik nu al een hele dag zin in sè... (*lacht zenuwachtig*)

(*Marie gaat de kamer uit. Carina en Erik zetten zich aan tafel*)

En ma, hoe was uw dagje? Goed gerust?

CARINA : Wat bedoelt ge daar nu weer mee? Dat 60-plussers niet meer actief kunnen zijn? Dat we afgedankten van de maatschappij zijn? Dat we niets anders kunnen dan heel de dag zitten zagen en bezig zijn met ons breiwerkske? “Ons moeder is al 75 jaar, laat die maar de godganse dag rusten”?

ERIK : Maar nee, moeder, gewoon, je bent al oud en oudere vrouwen moeten goed rusten hè... Allez, zo oud ben je nu ook niet hè! Je ziet er ouder uit dan je bent ... Niet dat je er slecht uitziet hoor, maar... Euhm...

(Marie komt binnen met wok)

Haa Marie! Zie moeder, ons Marie komt binnen *(lachje)*. En Marieke, hoe was uw dag?

MARIE 1 : Goed, goed... Je kent dat hè. Ups... en downs *(bij "downs" kijkt ze naar Carina)*

(Juist wanneer Marie wil beginnen eten)

CARINA : Zeg dingske, geef het zout eens, ge zijt precies nogal gierig geweest met de kruiden, is het niet? Ik heb alleszins graag eten met smaak...

(Marie geeft zout door. Wanneer Marie terug wil beginnen)

Het is zeker te veel gevraagd om de mayonaise even aan te geven?

(Marie geeft mayonaise door)

Weet ge wat hier nu eens goed bij zou smaken? Een lekker glaasje wijn sè!

(Erik knikt)

Marieke, doe eens een fles open, dan maakt ge van deze maaltijd toch nog...

MARIE 1 : Ik ben het echt beu!!

ERIK : Allez Marie, zoveel wijn drinken wij nu toch niet?

MARIE 1 : Nee, Erik, dat ben ik niet beu, denk nu toch eens na! Ik ben het beu dat je moeder hier een hele dag op mijn systeem werkt! De koningin van Sheba is niets, vergeleken met wat zij zich allemaal permitteert! Als ik het raam openzet dan is het te koud. Als ik het raam weer sluit is het te warm. Als ik het licht aansteek is het te licht, als ik het licht weer uit doe is het te donker voor "Madame Carina"! Ik ben het beu, Erik! Ik voel mij precies een meid, alleen

wordt die wel betaald een heel soms ook gewaardeerd! Ik voel mij als een verpleegster die iedere dag dezelfde oude doos moet verzorgen!

(Carina kijkt beledigd)

Ik voel mij als een huisvrouw die iedere dag dezelfde routine moet ondergaan!

ERIK : ... Schat, je bent ook wel een huisvrouw hè...

(Marie slaakt een geërgerde kreet en stormt de kamer uit)

(stilte...) Ze is vandaag precies niet zo goed gezind hè...

CARINA : Ach jongen, zo is die iedere dag... En maar roepen en maar tieren... Maar ik hou vol... *(trekt moedig gezicht)*

ERIK : Hoe? Maar daarstraks zei ze toch dat ze niet meer kwaad was voor gisteravond?

CARINA : Erik, jongen, gij hebt dringend een les in toneel spelen nodig, zenne!

ERIK : Sarcasme? Hoe, ik kan niet volgen...

CARINA : Als een vrouw... Och laat maar, het is hopeloos met u!

MARIE 1 : *(komt de kamer terug binnen met papieren)* Erik, ik heb de afgelopen weken één en ander opgezocht... Als we snel beslissen dan zit ze nog binnen de vijf maanden in een rusthuis.

CARINA : Wablief? Erik hoort gij dat?

ERIK : Wablief *(naar Marie)*? Wablief *(naar Carina)*? Oei oei, dat gaat hier stuiven...

MARIE 1 : Rusthuis "De Zonnebloem" is een klasserusthuis. Ik heb daar al veel goede verhalen over gehoord. Naar het schijnt behandelen ze de mensen daar met heel veel zorg... Carina gaat daar gelukkig zijn, maar ze moet natuurlijk wel wat gemakkelijker worden. Dat zullen we haar wel geleerd krijgen op vijf maanden hè.

CARINA : Ten eerste: wordt mijn mening niet meer gevraagd? Ten tweede: ik ben hier gelukkig! Bij mijn zoon! En gij franke tik moet niet denken dat ge me zomaar kunt buitenpesten!

MARIE 1 : En ik, Carina, ben hier, in mijn huis niet gelukkig. Erik en ik zijn nog maar acht jaar getrouwd en al na twee jaar huwelijk ben jij hier het hoge woord komen voeren en ons, mij, de les komen spellen! Het is heel simpel: één van ons twee is hier te veel! Erik, zeg jij nu toch ook eens iets!

ERIK : Euh... Goh ja... Aan de ene kant, (*mompelt*), maar aan de andere kant is dat ook wel (*mompelt*) ... (*stilte*) Ik kom hier dus écht niet graag tussen hé...

(*De twee vrouwen blijven hem aankijken*)

Oei, is dat al zeven uur? Ik zal eens... “Het nieuws” gaat beginnen, ik ... Euhm... (*druipt af*).

(*stilte*)

MARIE 1 : Luister Carina, ik heb er niks op tegen dat je hier woont. Maar het gaat gewoon niet. Dat merk je toch zelf ook wel?

(*Carina antwoordt niet*)

Onze karakters botsen gewoon een beetje... Ik ben eerder een jong, fris en blij type, en jij bent gewoon...

(*Carina kijkt*)

jezelf...(?)

CARINA : Ge wilt zeggen dat ik die oude doos ben die ge dag in dag uit moet verzorgen...

MARIE 1 : Maar nee, dat was toch maar bij wijze van spreken... Je zal veel gelukkiger zijn in dat rusthuis. Je gaat daar ook veel mensen van jouw leeftijd hebben.

CARINA : Ja, dat ken ik. Een godganse dag Bingo spelen, naar elkaars geklaag luisteren, eten en drinken op de momenten die een ander bepalen, en op de feestdagen: dansen op de liedjes van Laura Lynn... Vergeet het!

MARIE 1 : Euhm, het is heel simpel; je gaat naar een rusthuis en daarmee uit. Als het je niet aanstaat, dan trekt je je plan maar! Maar binnen vijf maanden vlieg je buiten!

CARINA : Maar gij moet niet denken dat ik mij door u ga laten weggagen hè! Ik ga niet naar een rusthuis, verstaan?! Ge gaat mij niet zot krijgen! En zeker niet rustig!
NIET MET MIJ!

Licht: Black out – Fade in bureau Mw. Lauwers+ rusthuiskamer

Scène 2

(Erik en Carina zitten in het bureau, Carina in een rolstoel)

ERIK : Allee, ‘k ben content dat ge zift bijgedraaid. *(Carina maakt een geluidje)*. Het is hier schoon hé... *(Carina zwijgt)* Ja ja... De bazin komt naar het schijnt direct... Da’s toch nogal een service hé! Ja ja...

MEVROUW LAUWERS : *(Op, naar bureau en in dossier kijken)* Zo, hier zijn we dan, dus u bent meneer De Vorst, en u bent Carena?

CARINA : Carina!

MEVROUW LAUWERS : Ach zo... Dat zal dan een typefoutje zijn hé.

CARINA : *(fluisterend tegen Erik)* En gij wilt dat ik hier nog een lang en gezond leven heb? Ze kunnen niet eens deftig typen!

ERIK : Ja moeder, maar hier en daar een foutje, dat kan niet zoveel kwaad hé... Daar gaat ge niet van dood hé... Of toch niet direct! *(lacht zenuwachtig)*

MEVROUW LAUWERS : Zo, dus Carina, zie je er naar uit om hier in te trekken?

CARINA : ENORM!

ERIK : Ja ons moeder, die ziet er al lang naar uit, hoor! Ze kon er niet over zwijgen. Al weken.

MEVROUW LAUWERS : Aah, dat is goed. Ik denk dat we u direct kunnen installeren in uw kamer, u mag mij volgen.